

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 18. marts 2026

Sag BS-24667/2025-HJR
(1. afdeling)

A
(advokat Eddie Omar Rosenberg Khawaja, beskikket)

mod

Rigspolitiet
og
Udenrigsministeriet
(advokat Rass Holdgaard og advokat Ann-Kristin Rasmussen for begge)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 14. afdeling den 11. april 2025 (BS-31133/2024-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Oliver Talevski, Jan Schans Christensen, Lars Apostoli, Kristian Korfits Nielsen og Peter Mørk Thomsen.

Påstande

Appellanten, A, har nedlagt påstand om, at landsrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til realitetsbehandling af påstandene nedlagt for landsretten.

A har subsidiært nedlagt påstand om, at landsrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til realitetsbehandling af påstand 1 (over for Rigspolitiet) og påstand 3 (over for Udenrigsministeriet) nedlagt for landsretten, og mere subsidiært at landsrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til realitetsbehandling under henvisning til, at de nedlagte påstande ikke for indeværende kan afvises.

De indstævnte, Rigspolitiet og Udenrigsministeriet, har påstået stadfæstelse.

Anbringender

A har anført navnlig, at han opfylder de almindelige betingelser for retlig interesse og derfor har ret til at få prøvet de påstande, der er nedlagt for landsretten.

Tilladelserne til eksport af F-35-udstyr fra Danmark til USA med ukendt slutbrugerland resulterer i, at dansk producerede våbendele mv. indgår i produktionen af F-35-kampfly, som eksporteres fra USA til Israel.

F-35-kampfly er blevet anvendt til talrige luftangreb i Gaza i strid med den humanitære folkeret. Luftangrebene har påvirket ham og hans familie. Luftangreb har været skyld i bl.a., at hans nevø er blevet dræbt, hans barndomshjem er blevet ødelagt, hans nærmeste familie er blevet tvunget til at leve under umenneskelige forhold, og at han er afskåret fra at tage tilbage til Gaza.

Han er således tilstrækkeligt konkret og individuelt berørt af Rigspolitiets og Udenrigsministeriets afgørelser om at tillade eksport af våbendele mv. til USA. Sagen har desuden den fornødne aktualitet.

Sagens materielle spørgsmål er ikke knyttet til skønsudøvelse inden for et regeringsprærogativ, men angår lovligheden af de konkrete våbeneksporttilladelser, som er meddelt efter våbenlovens § 6, der skal fortolkes i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Hvis de almindelige betingelser for retlig interesse ikke anses for opfyldt, skal vurderingen af, om der er retlig interesse, ske i lyset af Danmarks internationale forpligtelser, som de følger af Genevekonventionerne og FN's Folkekrigskonvention.

Kan det ikke allerede på det foreliggende grundlag konkluderes, at han har retlig interesse i sagen, bør den mere subsidiaire påstand for Højesteret tages til følge, så der kan ske fuld bevisførelse om sagens materielle spørgsmål forud for en stillingtagen til hans søgsmålsadgang.

Rigspolitiet og Udenrigsministeriet har anført navnlig, at A ikke har retlig interesse i domstolsprøvelse af de nedlagte påstande.

Da A ikke er adressat for nogen af de anfægtede eksporttilladelser, har han kun retlig interesse i pådømmelse af de nedlagte påstande, hvis han selv er konkret og individuelt berørt af de indbragte eksporttilladelser, eller hvis der er grundlag for at fravige de almindelige krav til retlig interesse.

Det kan ikke lægges til grund, at der er nogen direkte og konkret sammenhæng mellem de anfægtede eksporttilladelser og det, der er foregået i Gaza.

Hverken EU-retten eller Danmarks øvrige internationale forpligtelser kan begrunde, at der bortses fra dansk rets almindelige krav til søgsmålsret, herunder den klare hovedregel om, at der ikke gælder nogen *actio popularis*.

Som følge af sammenhængen med regeringsprærogativet i grundlovens § 19, stk. 1, 1. punktum, og den udenrigs- og sikkerhedspolitiske karakter af de vurderinger, som er forbundet med udstedelsen af eksporttilladelser, bør Højesteret ikke anerkende retlig interesse på grundlag af As families generelle livsvilkår i Gaza.

Højesterets begrundelse og resultat

A, der er palæstinensisk statsborger, har anlagt sag mod Rigspolitiet og Udenrigsministeriet med påstand om, at en række tilladelser til eksport af militært udstyr under det såkaldte F-35-program er ugyldige, fordi de i lyset af situationen i Gaza strider mod våbenlovens § 6 og Danmarks internationale forpligtelser.

Landsretten har afvist sagen under henvisning til bl.a., at A ikke har retlig interesse i prøvelse af de nedlagte påstande.

Spørgsmålet for Højesteret er, om det er med rette, at landsretten har afvist sagen.

A er ikke adressat for de afgørelser, sagen angår, og Højesteret finder, at han heller ikke af anden grund er konkret og individuelt berørt af de anfægtede tilladelser på en sådan måde, at han har retlig interesse i at få prøvet lovligheden af tilladelse og de påstande, der er nedlagt for landsretten i tilknytning hertil.

Højesteret stadfæster derfor landsrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for Højesteret til den anden part eller til statskassen.